

Informatieblad Mineralen en Milieukwaliteit

Integraal vergelijken van melkveehouderijtypen op milieubelasting

Waarom?

De melkveehouderij is verantwoordelijk voor een belangrijk deel van de uitstoot van gassen die het milieu belasten, vooral ammoniak en de broeikasgassen methaan en lachgas. Daarnaast is ook sprake van milieubelasting via de uit- en afspoeling van nutriënten, zoals nitraat en fosfaat. Een objectieve manier om de milieubelasting van verschillende typen melkveehouderij op een integrale manier met elkaar te vergelijken ontbrak tot nu toe. Daarom heeft het Ministerie van LNV aan de leerstoelgroep Dierlijke Productie Systemen (DPS) van de Wageningen Universiteit en de Animal Sciences Group, beide onderdeel van Wageningen UR opdracht gegeven om een bestaande methode daarvoor toepasbaar te maken. Met de methode Life Cycle Analyse (LCA) is het mogelijk om de verschillende vormen van milieubelasting onder één noemer te brengen, zodat een objectief beeld ontstaat van milieubelasting en vermindering ervan. De resultaten worden samengevoegd tot een proefschrift.

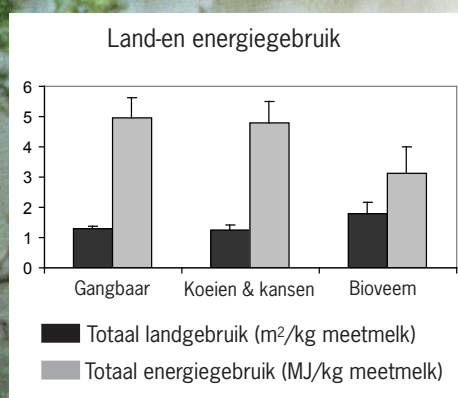
Hoe?

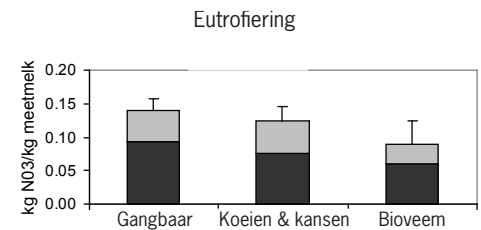
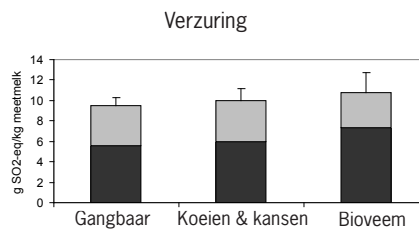
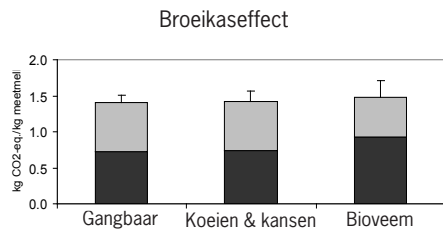
LCA is een complexe rekenmethode om een beoordeling uit te voeren van de integrale milieubelasting uitgedrukt per kg meetmelk. De volgende typen melkveehouderij werden met elkaar vergeleken:

- 10 gangbare melkveebedrijven
- 12 bedrijven uit het netwerk van Koeien & Kansen
- 11 bedrijven uit het BIOVEEM-netwerk (biologische melkveehouders)

Hoe scoren de verschillende bedrijfstypen?

De gangbare en Koeien & Kansen bedrijven verschillen niet van elkaar als het gaat om de integrale milieubelasting. Dit betekent dat beide 'soorten' melkveehouderij qua landgebruik, energiegebruik, verzuring via ammoniak, eutrofiering (vermesting via nitraat en fosfaat) en broeikasgassen niet van elkaar verschillen. Echter, biologische melkveebedrijven hebben meer land nodig voor eenzelfde productie en zijn dus qua landgebruik minder gunstig. Ze scoren weer beter op het gebied van energiegebruik en eutrofiering. Op biologische bedrijven is het verzuringspotentieel en de bijdrage aan de broeikasgasproblematiek hoger. Dit uit zich in hogere emissies van ammoniak en methaan per kg meetmelk. Daar staat weer tegenover dat de emissies die eerder in de keten optreden bij het produceren van bijvoorbeeld veevoeders lager zijn. Opgeteld is per kg meetmelk de bijdrage van biologische en gangbare bedrijven aan zowel verzuring als het broeikaseffect gelijk.

Op het bedrijf
 Aangekochte producten

En hoe verder?

In 2007 wordt de LCA methodiek toegepast op bedrijven in de Noordelijke Friesche Wouden. Een deel van de bedrijven doet mee aan een ander project, waarin de mogelijkheden van zelfregulering met doelvoorschriften worden onderzocht op onder andere de effecten op emissies. Op die bedrijven wordt de milieubelasting vooral aangepakt via het zogenaamde voerspoor (verlaging eiwitgehalte voeders), terwijl mesttoediening bovengronds plaatsvindt. Deze groep wordt vergeleken met een groep gangbare melkveebedrijven in hetzelfde gebied.